

δης. Ἐγὼ οὖν ὁ <εἰ>ρημένος Πέτρος ὁ / ² Βουργίδης ἀσθενὴς εἰμι καὶ φοβηθεὶς τὸν θάνατον ποιῶ τὴν παροῦσαν μου διαθήκην. / ³ Ἐν α' ἀφήνω τὴν ψυχὴν μου εἰς χεῖρας Θεοῦ καὶ πᾶσι τοῖς χριστιανοῖς συχώρησιν, εἰ / ⁴ θ' οὕτως ἀφήνω τὴν σύμβιον μου τὴν Ἀντωνίαν εἰς τὸ ὁσπίτιόν μου κυρὰ καὶ οἶκο / ⁵ κυρὰ ὁμοῦ μετὸν υἱόν μου τὸν Ἰωάννη ἂν ὁμοφωνοῦν ἕως τέλους ζωῆς αὐτῆς, ἡγοῦν εἰς / ⁶ τὸ μερδικόν μου, καὶ ἀποτύχοντές της νὰ μένη εἰς τὴν κληρονομίαν μου. Ἀκομὴ ἂν ὁ / ⁷ πανδρευτῇ ὁ οὐδὲν ὑπανδρευτῇ ἀφήνω της τὴν δαμάλα μετὸ μοσχάρι. / ⁸ Ἀφήνω τοῦ υἱοῦ μου τοῦ Ἰωάννου τὸ ταυρίν μου καὶ τὴν ἀγελάδα μου καὶ ἂν θέλῃ / ⁹ νὰ στέκη μετὴν μάνα του καλὸν εἰ δὲ μὴν νὰ ὑπαγαίνῃ μετ' ἑνα μου ἐδικόν, οἷον / ¹⁰ θέλει, μετὸ πρᾶγμα του. Ἀκομὴ ἀφήνω του τὸ σπαθί μου καὶ τὰ χρῆματά μου νὰ / ¹¹ τὰ πληρῶνουν ὁ συγγενὴς μου καὶ ἡ σύμβιός μου καὶ ὁ υἱός μου ἐξ ἴσου καθὼς τὰ ἐ / ¹² τρώγαμεν. Ἀκομὴ ὁμολογῶ ὅτι χρεωστῶ τοῦ μισέρ Ρίτζου μαρτζέλους θ', χρεῶ / ¹³ στῶ τοῦ συγγενῆ μου τοῦ [[Γκιώνη Κακώση]] γαμπροῦ μου τοῦ Γκιώνη Κακώση σιτάρι / ¹⁴ δε(κά)λ(ιτρα) ι', χρεωστῶ τοῦ κυρ Ἀντωνίου Καλούδη σιτάρι δεκάλιτρον ἕνα ὁμοῦ μετὴν / ¹⁵ Ζαγορίταινα. Καὶ οὕτως ἐδιεταξάμην κατ' ἐνώπιον κυρ Ἀντωνίου Καλούδη, κυρ Λέ / ¹⁶ κα Βουβαλάρη καὶ κυρ Γεωργίου Ζαγορηνοῦ μαρτύρων. / ¹⁷ Χριστοῦ τὸ ὄνομα ἀμήν.

495

Ἀρραβωνητικὸ συνάλλαγμα

† .αφστ' ἡμέρα δ' τοῦ Νοεβρίου ἰνδικτιῶνος ι'. Ἰωάννης ὁ Κούδας καὶ ἡ νύμφη αὐτοῦ Μαρία ἀπὸ χωρίον τῶν Καρουσάδων / ² ἀπὸ ἐνὸς μέρους, κυρ Ἀντώνιος ὁ Φροσυνᾶτος καὶ Νέστορας ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐκ δευτέρου / ³ μέρους, ἐσυμφώνησαν περὶ ἀρραβωνητικοῦ συναλλάγματος, ὅπως οἱ ἄνωθεν Ἰωάννης καὶ Μαρία / ⁴ ἔταξαν νὰ δώσουν τὴν Λουκίαν, τὴν θυγατέρα τοῦ ποτὲ Γεωργίου Κούδα, ἀδελφοῦ ἄνω / ⁵θεν Ἰωάννου, εἰς γυναῖκα τοῦ εἰρημένου Νέστορα, καθὼς κελεύει ἡ ἀγία τοῦ Θεοῦ ἐκκλη / ⁶σία καὶ νὰ τῆς δώσουν εἰς προῖκα ληγάτου τὸ ἀδελφομοίριν της. Ὡσαύτως καὶ ὁ ρη<θεῖς> / ⁷ Νέστορας ὑπόσχεται τοῦ ἔστω νόμιμος καὶ ἀληθὴς ἀνὴρ τῆς ρηθείσης Λουκίας, καθὼς / ⁸ κελεύει ἡ ἀγία τοῦ Θεοῦ ἐκκλησία, καὶ νὰ σταθῇ χρόνους ι' ὁμοῦ μετὴν πενθερὰν αὐτοῦ / ⁹ καὶ μετὰ τὰ συγγενάδια αὐτοῦ ἕως νὰ γενῇ νόμου ἡλικίας καὶ ἂν ἔναι βολετὸν νὰ ὑπανδρεύσουν / ¹⁰ τὴν Μαρίναν ἐξώπροικαν καλὸν εἰ δὲ μὴν νὰ ἱμοιράζον ὅλοι ἐξ ἴσου. Καὶ οὕτως / ¹¹ ἐσυμφώνησαν. Ὑπὸ μαρτυρίας κυρ Μάρκου τοῦ Λοῖσιου καὶ κυρ Κωστῆ Λευχιμιάτη.

496

Προτίμηση

† .αφστ' ἡμέρα δ' τοῦ Νοεβρίου μηνὸς ἰνδικτιῶνος ι'. Κυρ Γεώργιος ὁ

Ἀλούπης ἀπὸ χωρίον τῶν Ἀντιπερνῶν σωματικῶς / ² παρῶν ὡμολόγησεν καὶ εἶ-
πεν ὅτι ἔλαβεν ἀπὸ χειρὸς κυρα-Ἀντωνίας, συμβίας κυρ Χρυσοῦ Μπου / ³ μένικα,
θυγατρὸς κυρ Νικολάου Σαλιβαρᾶ ὑπέρπυρα κ', τὰ ὅποια ὑπέρπυρα κ', εἶ // φ. 130α'
/ ⁴ χεν ἡγοράσει ὁ ρηθεὶς Γεώργιος ἕναν ἀμπέλιον ἀπὸ τὸν κυρ Νικόλαον τὸν Σαλι-
βαρᾶ καὶ ὡς προ / ⁵ πύγγισσα ἢ προειρημένη Ἀντωνία τοῦ ἔδωσεν τὰ προειρημένα
ὑπέρπυρα κ' καὶ τ(οὺς) ἔξοδες καὶ / ⁶ αὐτὴν ἵνα ἔχη τὸ εἰρημένον ἀμπέλιον εἰς τὸν
αἰῶνα τὸν ἅπαντα καὶ τὸ ἱστρουμέντον ὁ / ⁷ ποὺ ἐποίησεν ὁ κυρ Νικόλαος ὁ Σαλι-
βαρᾶς πρὸς τὸν κυρ Γεώργιον τὸν Ἀλούπην νὰ μη / ⁸ δὲν ἔχη τὸ στέργος. Ὑπὸ
μαρτυρίας Κυριάκη Βαγενίτη καὶ Παύλου Σπάτα.

497

Σολδιάτικο

Ἠ' Ασηκώθη / βεβράνιον. Ἠ

† ,αφστ' ἡμέρα δ' τοῦ Νοεβρίου μηνὸς ἰνδικτιῶνος ι'. Σὴρ Περότας ὁ Ζωχαῖος
ἀπὸ Κορυφῶν σωματικῶς / ² παρῶν ὡμολόγησεν καὶ εἶπεν ὅτι ἔδωσεν ὑπὸ σολδια-
τίκου ὀνόματος πρὸς τὸν παρόν / ³ τα κυρ Δημήτριον τὸν Νυμφιάτην ἀπὸ χωρίον
τὲς Νύμφες καὶ δι' αὐτοῦ πρὸς τοὺς αὐ / ⁴ τοῦ κληρονόμους καὶ διαδόχους ἀπὸ τὴν
σήμερον καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τὸν ἅπαντα, ἕνα κομμάτι / ⁵ χωράφιον, ὅνπερ ἔχει εἰς
τὴν περιοχὴν τῆς Ὀζάλης, λεγόμενον εἰς τὸν Μέγαν Σκῖνον, / ⁶ πλησίον ἕτερα χω-
ράφια τοῦ ἄνωθεν σὴρ Περότα ὡς καθὼς τὰ ἑτερμονολόγησαν τὰ δύο / ⁷ μέρη καὶ
νὰ ὀφείλῃ ὁ ρηθεὶς κυρ Δημήτριος καὶ οἱ αὐτοῦ κληρονόμοι καὶ διαδόχοι νὰ / ⁸
πληρῶνουν τὸ κατ' ἔτος πρὸς τὸν ἄνωθεν σὴρ Περόταν καὶ πρὸς τοὺς κληρονόμους
καὶ διαδό / ⁹ χους αὐτοῦ σολδιάτικον εἰς πᾶσαν ἐσχάτην τοῦ Αὐγούστου σολδία κ',
ἡγοῦν εἴκοσι / ¹⁰ πρὸς τορνήσια στ', καὶ οὐχὶ πλέον. Ὑπεσχέθη ὁ ρηθεὶς σὴρ Περό-
τας καὶ τοῦ διαυθεντίζειν τὸ εἰ / ¹¹ ρημένον χωράφιον ἀπὸ παντὸς ἀνθρωπίνου σώ-
ματος. Εἰς νομὴν ἔθ<εσ>εν αὐτὸν διὰ κονδυλί / ¹² ου καὶ τὰ ἐξῆς. Ὑπὸ μαρτυρίας
κυρ Νικολάου Μπρούζου καὶ κυρ Θεοδώρου Χαλιβούρη. / ¹³ Ἐγὼ ὁ πρωτοπαπὰς
Φίλιππος ὁ Κατωῖμέρης δουκικῇ καὶ αὐθεντικῇ ἡμῶν ἐξουσίᾳ τῶν Βενετιῶν
νοτάριος ἔγραψα. Ἰ Ἀκομὴ ὁ ρηθεὶς σὴρ Περότας ὡμολόγησεν ὅτι ἔλαβεν ἀπὸ τὸν
ἄνωθεν κυρ Δημήτριον ἐμπατίκιν διὰ τὸ εἰ / ¹⁴ ρημένον χωράφιον ἄλογον ἕνα.
Ὑπὸ μαρτυρίας κυρ Νικολάου Μπρούζου καὶ κυρ Θεοδώρου Χαλιβούρη. * Ἠ,ζιεἨ

* Στο αριστερό περιθώριο, δίπλα στους στίχους 13 και 14, υπάρχει η εξής σημείωση:
"Οἱ παρόντες δύο στίχοι / οὐδὲν ἀσηκώθη / σαν."

